

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De iuuenno clerico, qui relicto studio monasterium intrauit. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

æterna, pro vanitatibus huius sæculi gloriosissimū regnum Dei quatenus cum Paulo Apostolo veraciter proloquaris: Tanquam nihil proprietatis habentes, & omnia in communitate possidentes. Hæc & similia eo cogitante, & sanctorum Patrū vestigia per singulos dies cōsiderante, confortatus est in melius animus sacerdotis. Et post probationis tēpus habitu regulari indutus est, atque anne cōpleto solenni voto professus. Qui postmodum in ordine annis triginta laudabiliter viuens, in bona senectute obdormiuit in pace.

CAPVT VI.

De iuueni clerico, qui relicto studio monasterium intrauit.

Senior.
Adolescēs
quidam à
studijs ad
monaste-
rium def-
iuit.

1. **F**uit quidam iuuenis scholaris, primæuæ ætatis flore vigelcens; qui studio literarum deditus Dauentriæ, nonnunquam à studentibus socijs & promotis ad studium Parisiense intabatur promissis & donis. Sed quorundam deuotorum cōsilio hac intentione reuocatus est, & informatus ne se periculo daret desiderio altioris doctrinæ. Interea accidit, vt duo germani fratres consodales eius, corpore & ingenio habiles, de schola Dauentriensi versus Parisios se transferrent. Cumque paruo tempore ibidem in studio stetissent, vno die ambo defuncti sunt.

2. Sed & alij quidam ex studentibus ad magisterium promoti, post multas expensas & diuturnos labores, cum cœpissent scientia & fama clarere, ex hac luce repente sunt subtracti. Audiens hoc præfatus iuuenis de suis coætaneis studentibus, compunctus est ampliùs, atque in breui valedicens scholasticis rebus, discipulus Christi inter regulares effectus est.

CAPVT VII.

De matrona, qua filium conuersum planxit; sed postea ad Deum conuersa, gratias egit.

Senior.

1. **M**atrona quadam diues, & secularis, filium vnicum habuit tenere dilectum, ætate & scientia ac moribus adornatum. Hic cælesti inspiratione afflatus, elegit Deo potius humiliter seruire, quàm in seculo paternis bonis transitorie frui, & mercari. Recessit ergo ab aspectibus amicorum longiùs, petijtque monasterium regularium, ad famulandum Domino secretiùs & perfectiùs, cunctis mundi retinaculis abdicatis. Quem mater vidua subsecuta, precibus ac lamentis studuit reuocare, sed minime valuit.

2. Illa igitur ad sua abeunte, & in mœrore graui existente, contigit